

УКРАЇНА ТА СВІТОВІ КУЛЬТУРНІ ОБМІНИ ХХ–ХХІ СТ.

Одарюк С. С.

Науковий керівник – к. іст. н., доц. Бадєєва Л. І.

Харківський національний університет радіоелектроніки
(61166, Харків, пр. Науки, 14, каф. українознавства, тел. (057) 702-14-98)

E-mail: sofia.odariuk@nure.ua

Анотація. У цій роботі розглядається актуальність взаємодії української культури з глобальним середовищем у контексті трансформацій і консолідації національної ідентичності. Дослідження аналізує вплив культурної дипломатії, мовної політики, інноваційних технологій і культурних програм на образ України у світовому культурному просторі.

Ключові слова: світові культурні обміни, українська культура, культурна дипломатія.

У ХХ–ХХІ ст. тема «Україна та світові культурні обміни» виявляється особливо актуальною, оскільки країна, переживаючи трансформації та консолідацію своєї національної ідентичності, активно взаємодіє з глобальним культурним співтовариством.

На сьогоднішній день дослідження цієї проблеми активно розвивається, визначаючи важливі аспекти взаємодії української культури з глобальним середовищем. Дослідницькі проекти зосереджені на культурній дипломатії, мовній політиці, інноваційних технологіях та культурних програмах, розглядаючи їхній вплив на формування образу України у світі. Теоретичною основою роботи є праці І. Петренко, О. Литвиненко, І. Ковальчук та ін.

Метою дослідження «Україна та світові культурні обміни в ХХ–ХХІ столітті» є розкриття комплексного образу взаємодії української культури з глобальним середовищем, враховуючи сучасні тенденції та виклики. Завданням є аналіз впливу культурної дипломатії, мовної політики, інноваційних технологій і культурних програм на образ України у світовому культурному просторі. Крім того, дослідження ставить за мету виявлення можливостей для подальшого розвитку культурних обмінів та сприяння позитивному впливу України на світову культурну картину.

Об'єктом дослідження є світові культурні обміни, предметом – участь України у світових обмінах ХХ–ХХІ ст.

У роботі використано такі методи дослідження, як аналіз впливу культурної дипломатії, використання інформаційних технологій та компаративний аналіз культурних стратегій країни в глобальному контексті. Ці методи взаємодіють для створення об'єктивного та глибокого розуміння динаміки культурних обмінів України в глобальному масштабі.

Наукова новизна отриманих результатів у дослідженні полягає в глибокому розкритті сучасних викликів та можливостей, які виникають у контексті взаємодії української культури зі світовим середовищем. Отримані результати дозволяють розширити наше розуміння процесів культурного обміну, висвітлити роль мовної політики та культурних індустрій у формуванні образу України у світовому культурному вимірі. Це дослідження створює

наукову основу для подальших обговорень та розробки стратегій сприяння позитивній ідентифікації України у глобальному культурному просторі.

Дослідники дотримуються думки, що стратегії та інструменти, використані для представлення української культури в світі позитивно впливають на міжнародний імідж країни. На мій погляд вони мають рацію.

Відомо, що Україна активно використовує культурну дипломатію для представлення себе на міжнародному рівні. Прикладами цього є проведення культурних заходів, виставок, фестивалів, обмінів митцями, також участь у міжнародних проектах, співпраця з іншими країнами, тощо. Завдяки цим ініціативам українська культура має змогу поширюватися серед різних частин світу, що звісно є позитивним наслідком.

Безперечним є і той факт, що активна участь України в міжнародних культурних подіях та організація заходів, що привертають увагу та цікавість іноземних аудиторій, можуть стати механізмом для сприяння діалогів між культурами та релігіями, допомагаючи зменшити культурні та міжнаціональні розбіжності.

Також позитивними наслідками методів, які використовує Україна, для представлення своєї культури в світі можна назвати міжнародну відомість українських митців, поширення української літератури, залучення іноземців до вивчення української мови, популяризація української музики, розповсюдження українського образотворчого мистецтва, тощо.

Виходячи з цього можна зазначити, що ведення культурної дипломатії дійсно має позитивний вплив на міжнародний імідж країни.

У підсумку дослідження теми «Україна та світові культурні обміни в ХХ–ХХІ столітті» можна констатувати, що взаємодія української культури з глобальним культурним середовищем є актуальною та невід'ємною частиною сучасного світу. Культурна дипломатія виявляється ефективним інструментом для представлення української культури на міжнародному рівні та сприяє позитивній ідентифікації України у світі. Важливість співпраці з міжнародними культурними організаціями стає ключовою у контексті збереження та популяризації української культурної спадщини. Ця співпраця відкриває можливості для обміну досвідом, реалізації спільних проектів та залучення міжнародної підтримки. Провідні світові культурні інституції розглядають Україну як цікавого та важливого партнера у глобальному культурному діалозі. Культурні обміни викликають не лише зростання інтересу до української традиційної культури, а й сприяють створенню нових, інноваційних форм вираження, що розширюють уявлення про сучасну українську ідентичність.

Список використаних джерел

1. Петренко І. Культурні дипломатії України в сучасному світі: монографія.
2. Литвиненко О. Глобалізація та вплив української культури на міжнародному рівні: монографія.
3. Шевченко О. Глобалізація та культурна ідентичність України
4. Ковальчук І. Культурна дипломатія України: стратегії та інструменти
5. Литвиненко М. Культурна дипломатія та інновації: виклики для України